

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Paradisus, Domus Dei. Gradus 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

X.

*Flumen pacis, procedens à sede Dei,
& Agni.*

Ostendit mihi fluvium procedentem de sede Dei & Agni. Apoc. c. 22.
Quia tota nostra gloria non tantum est à Deo, tanquam à causa primariâ, & à Christo, tanquam à causa secundariâ: verum etiam tota est in Deo, & in Christo, puta, in visione beata Divinitatis & Humanitatis Christi, in quo, veluti in objecto omnis felicitatis, quiescit & quietatur Beatus.

PARADISUS,

Domus Dei.

XI.

*Domus Dei, splendida propter ornamenta
Gloria.*

Domine, dilexi decorem domus tua, & locum habitacionis Gloria tua, dicebat Regius Propheta David. P. al. 55.
O Sacramentum Dei, & sanctissimæ Trinitatis, in quo ipsa met habitat sanctitas per essentiam, & videtur, & possidetur per fruitionem, tibi suspiret peregrinatio mea, tibi inhiat cor meum, tibi intendat mens mea, ad societatem beatitudinis tua pervenire desideret anima mea, ubi est tota mea felicitas & beatitudo. S. August. Med. c. 22.

XII.

Domus Dei immensa, & carens termino.

Quam magna est domus Dei, & ingens locus possessionis eius: Magnus, & non habens finem, excelsus & immensus. Belv. c. 3.
Domus Dei non est aliud, quam ipsemet Deus. Quirit. lib. 10. c. 1. S. Augustinus: Antequam faceret Deus cælum & terram, & antequam faceret Sanctos, ubi habitabat Deus? S. Aug. ep. 121. Et

Et respondet: *In seipso, & apud seipsum habitabat*: in sui propria essentia, in sua propria immensitate, & infinitate. *& ipse sibi est locus, & omnia*. Et quando de Deo affirmatur, quod habitet in aliquo loco, sive materiali, sive spirituali; id non dicitur, quod indigeat loco; sed quia locus indiget Deo, ut ab ipso consecretur & sustentetur in esse.

XIII.

Domus Dei, irrigata flumine amoris, gaudii & pacis.

Psal. 41.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei. Est flumen procedens de sede Dei & Agni: quia Beatorum Gloriam habet pro principio Divinitatem, & Humanitatem Christi pro merito. O flumen dulcissimum & abundantissimum Gloriæ beatæ! Fœlix ille, qui bibit ex eo, & trahitur in aquis tuis! Verùm ad hunc fluvium devenit per alium fluvium: *Ad flumen gaudiorum trahitur per flumen lacrymarum.* Enim verò aquæ lacrymarum contristant carnem; at recreant spiritum, non in futurum duntaxat, sed etiam in præsentem vitam.

XIV.

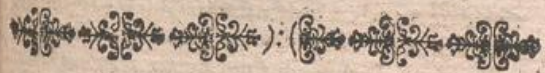
Civitas Dei, Civitas sanctissima.

Psal. 42.

Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus: vel alij legunt: *Sanctum tabernaculum Altissimi.* Cui rationem reddit: quia Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus namque, qui est infinitè sanctus, totum illud habitaculum penetrabit, & adimplebit suam Gloriam; ideoque non commovebitur. Nulla in eo prorsus commutatio; sed æternâ stabilitate solidabitur. Sed quando adveniet tempus hoc fœlicissimum? Respondet Prophetæ: *Adjuvabit eam Deus manû dextera.* Sub die ortum & principium: de illo die loquitur, cui nunquam succedet nox, de die æternæ fœlicitatis, quando commovebit lumen æternæ Gloriæ.

*Civitas Dei, super omnes alias amabilis &
desiderabilis.*

Quam dilecta tabernacula tua, Domine, virtutum! *Psal. 38.*
O quam amabiles, ac desiderabiles sunt cœlitum habi-
tationes! Quam misera terræ habitacula, quam fœlicia
cœlestia! Misera Mundi à se me repellit, fœlicitas cœli
me attrahit. Beatus ille, qui vitam præsentem ut mise-
ram, & solum futuram & fœlicem apprehendit! Beatus,
qui spernit omnia hæc temporalia, & magis solum æsti-
mat æterna! O Beatum illum, qui dicere potest: Quia
habitatio mea in cœlo est, *In cœlum mente conscendo, Socrati:*
Solem hunc, Solumque despicio.

PARADISUS,

Civitas Angelorum.

*Civitas Angelorum, aut per naturam,
aut per gratiam.*

Substantiæ Angelicæ, perfectissimæ, & purè spirituales
sunt Angeli ex naturâ suâ: & animæ nostræ sunt
Angeli per gratiam, ipsis quippè Angelis in gratiâ &
puritate assimilari debent. Quapropter consulit S. Am-
brosius, dicens: *Esto Angelus, sequendo mandata Dei, S. Ambrosii.*
Divinæ obediendo voluntati: & cum fueris Angelus, in *Psal.*
videbis faciem Dei. *Beati im-*
macul.

*Civitas Angelorum, non propter beatas
animas duntaxat, verùm etiam propter
corpora gloriosa.*

Beatorum insuper corpora Angelis ipsis erunt si-
milia: *Seminatur corpus animale, & surgos spirituale.*